

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 22ας Μαρτίου 2007*

Στην υπόθεση T-215/03,

Sigla SA, εταιρία εδρεύουσα στη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον
E. Armijo Chánarri, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από τους
I. de Medrano Caballero και G. Schneider,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Elleni Holding BV, με έδρα το Alphen aan de Rijn (Κάτω Χώρες),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Απριλίου 2003 (υπόθεση R 1127/2000-3), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ SIGLA SA και Elleni Holding BV,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, F. Dehousse και D. Šváby, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Ιουνίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 3 Οκτωβρίου 2003,

έχοντας υπόψη την προφορική διαδικασία και κατόπιν της συνεδριάσεως της 14ης Νοεμβρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Στις 7 Φεβρουαρίου 1997 η εταιρία Elleni Holding BV υπέβαλε αίτηση καταχωρήσεως κοινοτικού σήματος στο ΓΕΕΑ βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώρηση (στο εξής: αιτούμενο σήμα) είναι το λεκτικό σημείο VIPS.
- 3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώρηση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 35 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώρηση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:
- «ηλεκτρονικοί υπολογιστές και προγράμματα ηλεκτρικών υπολογιστών εγγεγραμμένα σε ταινίες και δίσκους», υπαγόμενα στην κλάση 9·
 - «συμβουλές σε εμπορικές υποθέσεις· υπηρεσίες επεξεργασίας στοιχείων καταγεγραμμένων με ηλεκτρονικό υπολογιστή», υπαγόμενα στην κλάση 35·
 - «προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών· υπηρεσίες ξενοδοχείων, εστιατορίων (γεύματα), καφέ-εστιατορίων», υπαγόμενα στην κλάση 42.
- 4 Με επιστολή της 23ης Απριλίου 1999 προς το ΓΕΕΑ, η εταιρία Elleni Holding περιόρισε τις υπηρεσίες της κλάσης 42, που αφορά η αίτηση καταχώρησης κοινοτικού σήματος, στις ακόλουθες υπηρεσίες: «προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών προοριζομένων για ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, εστίαση (παροχή διατροφής), υπηρεσίες καφέ-εστιατορίων». Με επιστολή της 26ης Απριλίου 1999 το ΓΕΕΑ δέχθηκε τον περιορισμό αυτό.
- 5 Η αίτηση καταχώρησης κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 46/99, στις 14 Ιουνίου 1999.

- 6 Στις 14 Σεπτεμβρίου 1999 η εταιρία Sigla SA άσκησε ανακοπή, βάσει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, κατά της καταχωρήσεως του αιτουμένου σήματος.
- 7 Η ανακοπή στηρίχθηκε στο λεκτικό σήμα της προσφεύγουσας VIPS που είχε ήδη καταχωρηθεί στην Ισπανία για υπηρεσίες της κλάσης 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «υπηρεσίες συνδεόμενες με την προμήθεια τροφίμων και ποτών έτοιμων για κατανάλωση· εστιατόρια· εστιατόρια αυτοεξυπηρέτησης, καντίνες, μπαρ, καφετέριες, ξενοδοχειακές υπηρεσίες» (στο εξής: το προγενέστερο σήμα). Η Sigla υποστήριξε επίσης ότι το σήμα VIPS ήταν ευρέως γνωστό στην Ισπανία κατά την έννοια του άρθρου 6α της Σύμβασης των Παρισίων για την προστασία της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, της 20ής Μαρτίου 1883, όπως αναθεωρήθηκε για τελευταία φορά στη Στοκχόλμη στις 14 Ιουλίου 1967 και τροποποιήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1979 (*Συλλογή Συνθηκών των Ηνωμένων Εθνών*, τόμος 828, αριθ. 11847, σ. 108), για τις υπηρεσίες που συνδέονται με την προμήθεια τροφίμων και ποτών έτοιμων για κατανάλωση· εστιατόρια· υπηρεσίες που συνδέονται με μπαρ και καφετέριες· εκμετάλλευση καταστημάτων λιανικής πωλήσεως καταναλωτικών αγαθών και ειδών δώρων, ειδών διατροφής, εντύπων, βιβλίων και οπτικοακουστικών προϊόντων, γεωγραφικού υλικού, ειδών αρωματοπωλείου, προϊόντων καθαριότητας, ενδυμάτων, παιχνιδιών και λογισμικού και καταστημάτων που προσφέρουν υπηρεσίες όπως μίσθωση ταινιών και εμφάνιση φωτογραφιών» κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Η ανακοπή στράφηκε καθ' όλων των προϊόντων και υπηρεσιών που αφορά η αίτηση κοινοτικού σήματος.
- 8 Οι λόγοι που προβλήθηκαν με την ανακοπή είναι αυτοί που παραθέτει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.
- 9 Στις 18 Φεβρουαρίου 2000, η εταιρία Elleni Holding περιόρισε, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, τον κατάλογο των υπηρεσιών της κλάσεως 42 που αφορά η κύρια αίτηση καταχωρήσεως στις «υπηρεσίες προγραμματισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών προοριζομένων για ξενοδοχειακές υπηρεσίες, υπηρεσίες καφέ-εστιατορίων».

- 10 Με την απόφαση 2221/2000, της 28ης Σεπτεμβρίου 2000, το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ δέχθηκε την ανακοπή για τις υπηρεσίες της κλάσεως 42 και την απέρριψε για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 35. Κατά τα ουσιώδη, το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι οι υπηρεσίες που καλύπτει το προγενέστερο σήμα και τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που αφορά το αιτούμενο σήμα διαφέρουν και για τον λόγο αυτό δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 40/94, παρά την ταυτότητα των συγκρουομένων σημάτων. Ωστόσο, το τμήμα ανακοπών έκρινε ότι το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού δεν έχει εφαρμογή για τις υπηρεσίες της κλάσεως 42 διότι, αφενός, η προσφεύγουσα απέδειξε ότι το προγενέστερο σήμα της VIPS χαίρει φήμης στην ισπανική αγορά και, αφετέρου, το αιτούμενο σήμα μπορεί να αντλήσει αθέμιτο όφελος από τη φήμη του προγενεστέρου σήματος και να το βλάψει, λαμβανομένης υπόψη της σχέσεως που υπάρχει μεταξύ των δύο ειδών υπηρεσιών.
- 11 Στις 22 Νοεμβρίου 2000, η εταιρία Elleni Holding άσκησε προσφυγή βάσει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94 κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 12 Με απόφαση της 1ης Απριλίου 2003 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 3 Απριλίου, το τρίτο τμήμα προσφυγών δέχθηκε την προσφυγή της εταιρίας Elleni Holding και ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών.
- 13 Κατά τα ουσιώδη, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι η προσφεύγουσα απέδειξε τη φήμη του προγενεστέρου σήματός της στην Ισπανία, αλλά δεν προέβαλε τους λόγους για τους οποίους το αιτούμενο σήμα θα αντλούσε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος ή ότι θα έβλαπτε τα στοιχεία αυτά. Δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε μια από τις προϋποθέσεις που προκύπτουν αναγκαστικά από τη διάταξη του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, το άρθρο αυτό δεν μπορεί να εφαρμοστεί εν προκειμένω. Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν απαιτείται να εξεταστούν τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα με τις παρατηρήσεις της επί της προσφυγής της εταιρίας Elleni Holding σχετικά με την εφαρμογή εν προκειμένω του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεδομένου ότι η

προσφυγή αυτή στηρίχθηκε μόνο στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού αυτού και συνεπώς η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να διευρύνει το αντικείμενό της με τις απαντητικές παρατηρήσεις της ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Αυτό θα μπορούσε να γίνει μόνο σε περίπτωση ασκήσεως εκ μέρους της προσφεύγουσας χωριστής προσφυγής σύμφωνα με τους όρους και την προθεσμία του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, με αίτημα τη μερική ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών.

Αιτήματα των διαδίκων

¹⁴ Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

¹⁵ Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή καθόσον στηρίζεται στον ισχυρισμό περί παραβάσεως του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

¹⁶ Στο μέτρο που η προσφυγή αφορά τον ισχυρισμό περί προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας και παραβιάσεως της αρχής του μη αφείναι αίτημα αδίκαστον, του άρθρου 74 του κανονισμού 40/94, το ΓΕΕΑ δηλώνει ότι επαφίεται στην κρίση του Πρωτοδικείου χωρίς να υποβάλει συγκεκριμένο αίτημα.

Σκεπτικό

- ¹⁷ Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος, που προβάλλεται ως κύριος, αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλεται επικουρικώς αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της αρχής του μη αφείναι αίτημα αδίκαστον, του άρθρου 74 του κανονισμού αυτού.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- ¹⁸ Η προσφεύγουσα αμφισβητεί πρώτον την κρίση του τμήματος προσφυγών ότι δεν διατύπωσε ισχυρισμό και δεν προσκόμισε αποδείξεις σχετικά με τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά, δηλαδή τον κίνδυνο ζημίας που θα προκαλούσε στο προγενέστερο σήμα η χρήση του αιτουμένου σήματος ή το όφελος που αυτό θα αποκόμιζε αθέμιτα από το προγενέστερο σήμα. Συναφώς, η προσφεύγουσα αναφέρεται σε αποσπάσματα των γραπτών παρατηρήσεών της ενώπιον του τμήματος ανακοπών, της 11ης Φεβρουαρίου και της 17ης Μαΐου 2000, καθώς και των παρατηρήσεων που κατέθεσε ενώπιον του τμήματος προσφυγών απαντώντας στην προσφυγή της εταιρίας Elleni Holding.
- ¹⁹ Κατά την προσφεύγουσα, από τα αποσπάσματα αυτά προκύπτει ότι η ανακοπή της, στο μέτρο που ασκήθηκε βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, στηρίχθηκε στις ακόλουθες σκέψεις: πρώτον, η προσφεύγουσα πέτυχε να αναγνωρισθεί το προγενέστερο σήμα της από το ισπανικό κοινό ως σήμα περιωπής και ποιότητας και ότι υπάρχει κίνδυνος οι θετικές «παραστάσεις» που συνδέονται με το σήμα αυτό να μεταφερθούν από τους καταναλωτές στα προϊόντα της εταιρίας Elleni Holding. Δεύτερον, η προσφεύγουσα πραγματοποίησε σημαντικές επενδύσεις

για διαφήμιση και προώθηση των υπηρεσιών της προς διάδοση και εδραίωση του σήματός της, στοιχεία από τα οποία το αιτούμενο σήμα θα μπορούσε να αποκομίσει αθέμιτο όφελος. Τρίτον, η εταιρία Elleni Holding δεν προσκόμισε στοιχεία για να αποδείξει ότι είναι θεμιτή η χρήση του αιτουμένου σήματος. Τέταρτον, ο κίνδυνος να οικειοποιηθεί το αιτούμενο σήμα την περιωπή, την υπόληψη και τη φήμη του προγενέστερου σήματος ενισχύεται από το γεγονός της γειτνίασης των εμπορικών τομέων που αφορούν τις υπηρεσίες τις οποίες καλύπτει το αιτούμενο σήμα. Συνεπώς, πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.

20 Δεύτερον, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, όπως διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στις σκέψεις 44 της προσβαλλομένης απόφασης, η χρήση στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 του υποθετικού λόγου («θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος [...] ή θα έβλαπτε [...]») δείχνει ότι αρκεί η απλή πιθανολόγηση στηριζόμενη σε λογική και επαγωγική ανάλυση για να επιβεβαιώσει την ύπαρξη αθεμίτου οφέλους που αντλείται από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φύση του προεγενεστέρου σήματος. Συγκεκριμένα, δεν απαιτείται η υλική απόδειξη της υπάρξεως αθεμίτου οφέλους, εφόσον το αμφισβητούμενο σημείο δεν έχει ακόμα καταχωρηθεί. Την προσέγγιση αυτή έχει δεχθεί και την εκθέτει το τρίτο τμήμα προσφυγών στην απόφαση της 25ης Απριλίου 2001 (υπόθεση HOLLYWOOD, αριθ. R-283/1999-3).

21 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κακώς το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι το τμήμα ανακοπών στήριξε την εκτίμησή του ως προς την ύπαρξη του κινδύνου κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 απλώς και μόνο στη σχέση που υπάρχει μεταξύ των υπηρεσιών που καλύπτουν τα συγκρουόμενα σήματα. Το τμήμα ανακοπών δεν έλαβε υπόψη τη σχέση αυτή παρά μόνο για να εξακριβώσει την ύπαρξη τέτοιου κινδύνου. Κατά την προσφεύγουσα, οι υπηρεσίες του ΓΕΕΑ αναγνωρίζουν τον κίνδυνο συνδέσεως μεταξύ των προϊόντων που καλύπτουν τα συγκρουόμενα σημεία ως στοιχείο ικανό να ενισχύσει την πιθανότητα αθεμίτου οφέλους που αντλείται από το προγενέστερο σήμα, όπως αποδεικνύει η απόφαση 1219/1999, της 15ης Νοεμβρίου 1999, του τμήματος ανακοπών και η απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στην υπόθεση HOLLYWOOD που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη.

- 22 Τέταρτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η ερμηνεία από το τμήμα προσφυγών, εν προκειμένω, του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 αντιβαίνει στις διατάξεις των άρθρων 61 επ. του εν λόγω κανονισμού και στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, T-163/98, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (BABY-DRY) (Συλλογή 1999, σ. II-2383, σκέψη 43). Συναφώς, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, αν το τμήμα προσφυγών είχε αμφιβολίες ως προς τη θέση της προσφεύγουσας, όφειλε να την καλέσει, σύμφωνα με το άρθρο 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, να τη διευκρινίσει.
- 23 Πέμπτον και τελευταίο, η προσφεύγουσα προσκομίζει ενώπιον του Πρωτοδικείου τις αποφάσεις 531/2000 και 621/2001 του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ, οι οποίες εκδόθηκαν σε παρόμοιες υποθέσεις και επιβεβαιώνουν την προσέγγιση που υποστηρίζει η προσφεύγουσα εν προκειμένω όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.
- 24 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι τόσο το τμήμα ανακοπών όσο και το τμήμα προσφυγών ορθά διαπίστωσαν, αφενός, ότι τα συγκρουόμενα σημεία ήταν πανομοιότυπα και, αφετέρου, ότι η προσφεύγουσα απέδειξε ότι το σήμα της που επικαλέστηκε κατ' ανακοπή είχε αποκτήσει φήμη στην Ισπανία για «υπηρεσίες που συνδέονται με την προμήθεια τροφίμων και ποτών έτοιμων για κατανάλωση· εστιατόρια αυτοεξυπηρέτησης, καντίνες, μπαρ, καφετέριες» που υπάρχουν στην κλάση 42.
- 25 Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι για την απόδειξη του οφέλους που θα αποκόμιζε αθέμιτα από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστερού σήματος ή της ζήμιας που θα τους προξενούσε, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, αρκούσε πιθανολόγηση. Ωστόσο, όπως έκρινε το τμήμα προσφυγών, η προσφεύγουσα δεν ανέπτυξε ούτε με τις παρατηρήσεις της, της 11ης Φεβρουαρίου και της 17ης Μαΐου 2000, ενώπιον του τμήματος ανακοπών ούτε με τις παρατηρήσεις της επί της προσφυγής της εταιρίας Elleni Holding, πειστικά επιχειρήματα ικανά να αποδείξουν τέτοιο κίνδυνο. Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κατά την ανάλυση της εφαρμογής εν προκειμένω του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/04.

- 26 Το ΓΕΕΑ δέχεται ότι η αναφορά που έκανε η προσφεύγουσα με τις παρατηρήσεις της, της 11ης Φεβρουαρίου 2000, ενώπιον του τμήματος ανακοπών, στις επενδύσεις της και στις δραστηριότητες προώθησης που συντέλεσαν στο να γίνει ευρέως γνωστό το σήμα της, που επικαλείται κατ' ανακοπή, συνιστά λυσιτελές στοιχείο για την απόδειξη της φήμης του σήματος αυτού. Η προσφεύγουσα όμως δεν εξήγησε πώς το στοιχείο αυτό συνδέεται με την αίτηση καταχωρήσεως που υπέβαλε η εταιρία Elleni Holding. Ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας, ότι δηλαδή η εταιρία Elleni Holding δεν απέδειξε την ύπαρξη εύλογης αιτίας για τη χρήση του αιτουμένου σήματος, το ΓΕΕΑ υπογραμμίζει ότι στην ίδια την προσφεύγουσα, ως αντιτιθέμενη στην αίτηση καταχωρήσεως του αιτουμένου σήματος, εναπόκειται να προσκομίσει αντικειμενικά στοιχεία από τα οποία να συνάγεται ότι το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 είχε εφαρμογή εν προκειμένω.
- 27 Το ΓΕΕΑ δηλώνει ότι συμμερίζεται την κρίση του τμήματος προσφυγών ότι η σχέση που επικαλείται η προσφεύγουσα μεταξύ των υπηρεσιών που καλύπτουν το προγενέστερο και το αιτούμενο σήμα δεν αρκούσε καθ' εαυτή προς απόδειξη του ότι υπάρχει κίνδυνος αντλήσεως αθέμιτου οφέλους από το προγενέστερο σήμα ή κίνδυνος βλάβης του. Συναφώς, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι, κατά την ίδια την προσφεύγουσα, η σχέση μεταξύ των υπηρεσιών που καλύπτουν τα συγκρουόμενα σημεία είναι απλώς ένα στοιχείο που ενισχύει την πιθανότητα τέτοιου κινδύνου. Δεδομένου όμως ότι ουδόλως αποδείχθηκε η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου, δεν μπορεί να γίνει λόγος για οποιαδήποτε ενίσχυσή του.
- 28 Επιπλέον, ο περιορισμός από την εταιρία Elleni Holding των υπηρεσιών της κλάσης 42 που καλύπτει το αιτούμενο σήμα (βλ. σκέψη 9 ανωτέρω) αποδεικνύει τόσο την έλλειψη προθέσεως εκ μέρους της να αποκομίσει αθέμιτο όφελος από το προγενέστερο σήμα όσο και την απουσία πιθανότητας του κινδύνου βλάβης που θα μπορούσε να προξενήσει στο προγενέστερο σήμα η χρήση του αιτουμένου σήματος.
- 29 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να την καλέσει να διευκρινίσει τη θέση της ως προς την ύπαρξη του κινδύνου, το ΓΕΕΑ απαντά ότι το τμήμα προσφυγών δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ευθύνεται για τα κενά της ανακοπής της προσφεύγουσας. Κατά το ΓΕΕΑ, το τμήμα προσφυγών περιορίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 74 του κανονισμού 40/94, στην

εξέταση των ισχυρισμών που προβάλλουν οι διάδικοι κατά τη διαδικασία ανακοπής και οποιαδήποτε υπόδειξη, εκ μέρους του, σε κάποιον από αυτούς σχετικά με ελλείποντα πραγματικά ή νομικά στοιχεία, θα έβλαπτε τα συμφέροντα του άλλου διαδίκου και συνεπώς θα συνιστούσε παραβίαση της αρχής της αντιμωλίας που εφαρμόζεται στη διαδικασία *inter partes* ενώπιον του ΓΕΕΑ.

- 30 Εν πάση περιπτώσει, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι η εταιρία *Elleni Holding* είχε επισημάνει, με το από 3 Ιανουαρίου 2001 υπόμνημά της, σχετικά με τους λόγους της προσφυγής της ενώπιον του τμήματος προσφυγών, την απουσία επιχειρημάτων της προσφεύγουσας ικανών να αποδείξουν το όφελος που θα αποκόμιζε αθέμιτα το αιτούμενο σήμα από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή τη ζημία που θα τους προξενούσε. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι αγνοούσε το επιχείρημα αυτό, στο οποίο άλλωστε απάντησε με τις παρατηρήσεις της επί της προσφυγής της εταιρίας *Elleni Holding*.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 31 Υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 «[κ]ατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώρηση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρηθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρηθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου κοινοτικού σήματος, τα σήμα αυτό χαίρει φήμης στην Κοινότητα και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς εύλογη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.
- 32 Η διάταξη αυτή κάνει λόγο για αιτούμενο σήμα που αφορά προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ταυτίζονται ή δεν ομοιάζουν με αυτές που καλύπτει το προγενέστερο σήμα.

Ωστόσο, στο πλαίσιο προδικαστικού ερωτήματος σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 2, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), το κανονιστικό περιεχόμενο της οποίας είναι κατά τα ουσιώδη πανομοιότυπο με του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, το Δικαστήριο έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη του γενικού πνεύματος και των στόχων του συστήματος στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας, στο άρθρο αυτό δεν μπορεί να δοθεί ερμηνεία που θα είχε ως συνέπεια να παρέχεται μικρότερη προστασία των φημισμένων σημάτων στην περίπτωση χρησιμοποίησής ενός σημείου για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες απ' ό,τι στην περίπτωση χρησιμοποίησής ενός σημείου για μη παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες. Με άλλα λόγια, σύμφωνα με την ερμηνεία που έδωσε το Δικαστήριο, το φημισμένο σήμα πρέπει, στην περίπτωση χρησιμοποίησής ενός σημείου για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες, να προστατεύεται τουλάχιστον στην ίδια έκταση όπως στην περίπτωση χρησιμοποίησής ενός σημείου για μη παρόμοια προϊόντα ή μη παρόμοιες υπηρεσίες (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2003, C-292/00, Davidoff, Συλλογή 2003, σ. I-389, σκέψεις 24 έως 26, και της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-408/01, Adidas-Salomon και Adidas Benelux, Συλλογή 2003, σ. I-12537, σκέψεις 19 έως 22).

33 Συνεπώς, το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 πρέπει να ερμηνευθεί κατ' αναλογία υπό την έννοια ότι μπορεί να προβληθεί στο πλαίσιο ανακοπής που ασκείται είτε κατά αιτήσεως καταχώρησης κοινοτικού σήματος για προϊόντα και υπηρεσίες που δεν είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια με αυτά που καλύπτει το προγενέστερο σήμα είτε κατά αιτήσεως καταχώρησής κοινοτικού σήματος για προϊόντα πανομοιότυπα ή παρόμοια με αυτά που καλύπτει το προγενέστερο σήμα.

34 Από το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 προκύπτει επίσης ότι η εφαρμογή του εξαρτάται από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: πρώτον, ταυτότητα ή ομοιότητα των συγκρουομένων σημάτων· δεύτερον, ύπαρξη φήμης του προγενεστέρου σήματος που προβάλλεται κατ' ανακοπή και, τρίτον, ύπαρξη του κινδύνου ότι η χωρίς εύλογη αιτία χρήση του αιτουμένου σήματος θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος ή θα έβλαπτε τα στοιχεία αυτά. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, η δε απουσία μιας από αυτές αρκεί να αποκλείσει την εφαρμογή της διάταξης αυτής [απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαΐου 2005, T-67/04, Spa Monopole κατά ΓΕΕΑ — Spa-Finders Travel Arrangements (SPA-FINDERS), Συλλογή 2005, σ. II-1825, σκέψη 30].

35 Για να οριοθετηθεί καλύτερα ο κίνδυνος στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, πρέπει να σημειωθεί ότι η κύρια λειτουργία ενός σήματος είναι αναμφισβήτητα η «λειτουργία προέλευσης» (βλ. έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94). Ωστόσο, ένα σήμα ενεργεί επίσης και ως όχημα για τη μετάδοση άλλων μηνυμάτων, που αφορούν ιδίως τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των προϊόντων και των υπηρεσιών που καλύπτει ή τις εικόνες και παραστάσεις που προβάλλει, όπως π.χ. την πολυτέλεια, τον τρόπο ζωής, την αποκλειστικότητα, την περιπέτεια, τη νεότητα. Κατ' αυτή την έννοια, το σήμα έχει σύμφυτη μια οικονομική αξία, αυτοτελή και διακριτή σε σχέση με την αξία των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρηθεί. Τα μηνύματα αυτά, που μεταφέρει ιδίως ένα φημισμένο σήμα ή τα οποία συνδέονται με αυτό, του προσδίδουν σημαντική αξία που πρέπει να προστατευθεί, καθόσον μάλιστα στις περισσότερες περιπτώσεις η φήμη του σήματος είναι το αποτέλεσμα σημαντικών προσπάθειών και επενδύσεων του δικαιούχου του. Για τον λόγο αυτό, το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 εξασφαλίζει την προστασία ενός φημισμένου σήματος έναντι κάθε αίτησης καταχώρησης πανομοιότυπου ή παρομοίου σήματος που θα μπορούσε να βλάψει την εικόνα του, ακόμα και αν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που καλύπτει το αιτούμενο σήμα δεν είναι ανάλογα αυτών για τα οποία έχει καταχωρηθεί το προγενέστερο φημισμένο σήμα.

36 Όσον αφορά ειδικότερα την τρίτη των προϋποθέσεων που απαριθμούνται στη σκέψη 34 ανωτέρω, αυτή πρέπει να αναλυθεί σε τρεις διακριτούς τύπους κινδύνου, ήτοι ότι η χωρίς εύλογη αιτία χρήση του ζητουμένου σήματος, πρώτον, θα έβλαπτε τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενεστέρου σήματος, δεύτερον, θα έβλαπτε τη φήμη του προγενεστέρου σήματος και, τρίτον, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος [απόφαση SPA-FINDERS, όπ.π. σκέψη 34, σκέψεις 43 έως 53· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Jacobs στην υπόθεση Adidas-Salomon και Adidas Benelux, όπ.π. σκέψη 32 (Συλλογή, σ. I-12540), σημεία 36 έως 39]. Λαμβανομένης υπόψη της διατύπωσης του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, αρκεί να υπάρχει ένας από τους προαναφερθέντες κινδύνους για να έχει εφαρμογή η διάταξη αυτή. Η τρίτη δηλαδή από τις σωρευτικές προϋποθέσεις που μνημονεύονται στη σκέψη 34 ανωτέρω αναλύεται σε τρεις τύπους κινδύνων στους οποίους και αναφέρεται διαζευκτικά.

37 Όσον αφορά, πρώτον, τη ζημία που μπορεί να προξενήσει η χωρίς εύλογη αιτία χρήση του αιτουμένου τμήματος στον διακριτικό χαρακτήρα του προγενεστέρου σήματος, αυτή υφίσταται οσάκις το προγενέστερο σήμα δεν μπορεί πλέον να

προκαλεί άμεσο συσχετισμό με τα προϊόντα για τα οποία έχει καταχωρηθεί και χρησιμοποιείται (αποφάσεις SPA-FINDERS, όπ.π. σκέψη 34, σκέψη 43). Συγκεκριμένα, ο κίνδυνος αυτός είναι ή «απαξίωση» ή «σταδιακή φαλκίδευση» του προγενέστερου σήματος με τη διασκέδαση των στοιχείων της ταυτότητάς του και της επιρροής του στο κοινό (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Jacobs στην υπόθεση Adidas-Salomon και Adidas Benelux, όπ.π. σκέψη 36, σκέψη 37).

38 Ωστόσο, ο κίνδυνος απαξίωσης εμφανίζεται κατ' αρχήν μικρότερος αν το προγενέστερο σήμα συνίσταται σε όρο ο οποίος, λόγω της χαρακτηριστικής του σημασίας, είναι πολύ διαδεδομένος και χρησιμοποιείται πολύ συχνά ανεξάρτητα από το προγενέστερο σήμα το οποίο απαρτίζει ο όρος αυτός. Στην περίπτωση αυτή η χρήση του όρου αυτού από το αιτούμενο σήμα είναι λιγότερο πιθανό να προκαλέσει απαξίωση του προγενέστερου σήματος. Υπ' αυτό το πνεύμα, με την απόφαση SPA-FINDERS, όπ.π. σκέψη 34 (σκέψη 44), το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, εφόσον ο όρος «Spa» χρησιμοποιείται συχνά για να χαρακτηρίζει π.χ. τη βελγική πόλη Spa-Francorchamps ή γενικώς τους χώρους για υδροθεραπεία, όπως χαμάμ ή σάουνα, ο κίνδυνος να βλάψει κάποιο άλλο σήμα, που περιέχει επίσης το λεκτικό στοιχείο «Spa», φέρον τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος SPA, είναι περιορισμένος.

39 Όσον αφορά, εν συνεχεία, τη ζημία που μπορεί να προκαλέσει η χωρίς εύλογη αιτία χρήση του αιτουμένου σήματος στη φήμη του προγενέστερου σήματος, πρέπει να σημειωθεί ότι αυτή υφίσταται οσάκις τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που καλύπτει το αιτούμενο σήμα γίνονται αντιληπτά από το κοινό κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μειώνεται η έλξη που ασκεί το προγενέστερο σήμα (απόφαση SPA-FINDERS, όπ.π. σκέψη 34, σκέψη 46). Ο κίνδυνος της ζημίας αυτής ανακύπτει ιδίως οσάκις τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες έχουν κάποιο χαρακτηριστικό που ασκεί ενδεχομένως αρνητική επίδραση στην εικόνα φημισμένου προγενέστερου σήματος λόγω της ταυτίσεως ή της ομοιότητάς του με το ζητούμενο σήμα.

40 Τέλος, η έννοια του οφέλους που θα αντλούσε αθέμιτα από τη χωρίς εύλογη αιτία χρήση το αιτούμενο σήμα, από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος περιλαμβάνει τις περιπτώσεις όπου υφίσταται πρόδηλη

εκμετάλλευση και παρασιτισμός εις βάρος φημισμένου σήματος ή προσπάθεια αντλήσεως οφέλους από το καλό του όνομα (απόφαση SPA-FINDERS, όπ.π. σκέψη 34, σκέψη 51). Με άλλα λόγια, πρόκειται για τον κίνδυνο να μεταφερθεί η εικόνα του φημισμένου σήματος ή τα χαρακτηριστικά που προβάλλει αυτή στα προϊόντα που καλύπτει το αιτούμενο σήμα, όποτε η εμπορία τους θα διευκολυνθεί από τη σύνδεση αυτή με το φημισμένο προγενέστερο σήμα.

- 41 Αυτό το είδος κινδύνου πρέπει να διαχωριστεί από τον κίνδυνο συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως ο κίνδυνος να νομίσει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή οι σχετικές υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, εν ανάγκη, από επιχειρήσεις που συνδέονται οικονομικά μεταξύ τους [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 25· βλ., κατ' αναλογία, και τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 17]. Αντιθέτως, στις περιπτώσεις του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 το κοινό παραλληλίζει, δηλαδή συνδέει τα συγκρουόμενα σήματα, χωρίς όμως να τα συγχέει (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Adidas-Salomon και Adidas Benelux, όπ.π. σκέψη 32, σκέψη 29). Συνεπώς, η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως δεν αποτελεί προϋπόθεση εφαρμογής της διάταξης αυτής (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 20).

- 42 Βάσει των ανωτέρω θεωρήσεων, η διαφορά μεταξύ του κινδύνου αθεμίτου οφέλους κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 και του κινδύνου συγχύσεως μπορεί να συνοψιστεί ως εξής: κίνδυνος συγχύσεως υπάρχει οσάκις το προϊόν ή η υπηρεσία που αντιπροσωπεύει το αιτούμενο σήμα μπορεί να προσελκύσει τον καταναλωτή διότι αυτός θα θεωρήσει ότι πρόκειται για προϊόν ή υπηρεσία που έχει την ίδια εμπορική προέλευση με αυτό που αντιπροσωπεύει το προγενέστερο σήμα, που είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το αιτούμενο. Αντιστρόφως, ο κίνδυνος η χωρίς εύλογη αιτία χρήση του αιτουμένου σήματος να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος υφίσταται οσάκις ο καταναλωτής, χωρίς να συγχέει αναγκαστικά την εμπορική προέλευση του εν λόγω προϊόντος ή της υπηρεσίας, προσελκύεται από το ίδιο το αιτούμενο σήμα και αγοράζει το προϊόν ή την υπηρεσία που αυτό αντιπροσωπεύει διότι φέρει αυτό το σήμα που είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο με φημισμένο προγενέστερο σήμα.

- 43 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί ποια είναι τα στοιχεία που ο ανακόπτων, δικαιούχος του προγενεστέρου φημισμένου σήματος, πρέπει να επικαλεστεί προς στήριξη του λόγου ανακοπής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.
- 44 Συναφώς υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρησης, η εξέταση του ΓΕΕΑ περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και στα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα. Η διάταξη αυτή ερμηνεύεται κατά την έννοια ότι οι υπηρεσίες του ΓΕΕΑ, περιλαμβανομένου και του τμήματος προσφυγών, όταν αποφαινόμενοι στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής μπορούν να στηρίξουν την απόφασή τους μόνο στους σχετικούς λόγους απαραδέκτου που προβάλλει ο διάδικος αυτός [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, T-308/01, Henkel κατά ΓΕΕΑ — LHS (UK) (KLEENCARE), Συλλογή 2003, σ. II-3253, σκέψη 32· της 22ας Ιουνίου 2004, T-185/02, Ruiz-Picasso κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ — DaimlerChrysler (PICARO), Συλλογή 2004, σ. II-1739, σκέψη 28].
- 45 Ωστόσο, έχει κριθεί επίσης ότι ο περιορισμός της σχετικής με τα πραγματικά περιστατικά βάσεως της εξετάσεως την οποία διενεργεί το τμήμα προσφυγών δεν αποκλείει το να λάβει το τμήμα αυτό υπόψη, πέραν των γεγονότων που ρητώς προέβλεπαν οι διάδικοι στη διαδικασία ανακοπής, παγκοίνως γνωστά πραγματικά περιστατικά, ήτοι περιστατικά τα οποία μπορούν να γίνουν γνωστά στον οποιοδήποτε ή μπορούν να γίνουν γνωστά από γενικώς προσιτές πηγές (απόφαση PICARO, ό.π.π. σκέψη 44, σκέψη 29).
- 46 Σημειωτέον περαιτέρω ότι σκοπός του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 δεν είναι η παρεμπόδιση της καταχώρησης οποιουδήποτε σήματος που είναι πανομοιότυπο προς φημισμένο σήμα ή παρουσιάζει ομοιότητα με αυτό. Κύριος στόχος της διατάξεως αυτής είναι να επιτρέπει στον δικαιούχο φημισμένου προγενεστέρου σήματος να αντιτίθεται στην καταχώρηση σημάτων δυναμένων είτε να βλάψουν τη φήμη ή τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενεστέρου σήματος είτε να συντελέσουν στην άντληση αθέμιτου οφέλους από αυτήν τη φήμη ή από αυτόν τον διακριτικό χαρακτήρα. Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο

δικαιούχος του προγενεστέρου σήματος δεν υποχρεούται να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικής και νυν υφισταμένης προσβολής του σήματός του. Πάντως, οφείλει να προσκομίσει στοιχεία που να επιτρέπουν να συναχθεί, *prima facie*, μελλοντικός, μη υποθετικός, κίνδυνος αθέμιτου οφέλους ή βλάβης (απόφαση SPA FINDERS, όπ.π. σκέψη 34, σκέψη 40).

47 Η ύπαρξη σχέσεως μεταξύ του αιτουμένου σήματος και του προγενεστέρου σήματος αποτελεί ουσιώδη προϋπόθεση για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94. Πράγματι, όταν προκύπτουν οι προβλεπόμενες από τη διάταξη αυτή βλάβες, αυτές αποτελούν τη συνέπεια ορισμένης ομοιότητας μεταξύ του υποβληθέντος προς καταχώρηση και του προγενεστέρου σήματος, ομοιότητας λόγω της οποίας το οικείο κοινό προβαίνει σε συσχετισμό μεταξύ των δύο, δηλαδή διαπιστώνει κάποια μεταξύ τους σχέση (απόφαση SPA—FINDERS, όπ.π. σκέψη 34, σκέψη 41). Η ύπαρξη της σχέσεως αυτής πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, ενόψει όλων των ασκούντων επιρροή όσον αφορά τη συγκεκριμένη περίπτωση παραγόντων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1999, C-375/97, General Motors, Συλλογή 1999, σ. I-5421, σκέψη 30).

48 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο ανακόπτων που επιθυμεί να προβάλει τον σχετικό λόγο απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 υποχρεούται να υποδείξει το προγενέστερο σήμα που επικαλείται κατ' ανακοπή και να αποδείξει τη φήμη που υποστηρίζει ότι αυτό έχει. Βάσει των σκέψεων της απόφασης General Motors, βλ. σκέψη 47 ανωτέρω (σκέψη 30), που εφαρμόζονται κατ' αναλογία στην υπό κρίση υπόθεση, είναι δυνατόν, ιδίως στην περίπτωση ανακοπής που στηρίζεται σε σήμα που χαίρει εξαιρετικά μεγάλης φήμης, να είναι τόσο πρόδηλη η πιθανότητα μέλλοντος και μη υποθετικού κινδύνου προκλήσεως βλάβης ή αντλήσεως αθέμιτου οφέλους του αιτουμένου σήματος από το προβαλλόμενο κατ' ανακοπή, ώστε ο ανακόπτων δεν απαιτείται να επικαλεστεί και να αποδείξει κανένα άλλο πραγματικό περιστατικό προς τούτο. Ωστόσο, δεν τεκμαίρεται ότι αυτό συμβαίνει πάντα. Πράγματι, είναι δυνατόν το αιτούμενο σήμα να μη φαίνεται εκ πρώτης όψεως ικανό να δημιουργήσει ένα από τα τρία είδη κινδύνου στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 για το προγενέστερο, φημισμένο σήμα, παρά την ταύτιση ή την ομοιότητά του με αυτό. Στην περίπτωση αυτή, η ανακοπή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη εκτός εάν μπορεί να αποδειχθεί τέτοιος μέλλον και μη υποθετικός κίνδυνος ζημίας ή αθέμιτου οφέλους με άλλα στοιχεία που ο ανακόπτων οφείλει να προβάλει και να αποδείξει.

- 49 Εν προκειμένω διαπιστώνεται πρώτον ότι το τμήμα προσφυγών δεν έθεσε εν αμφιβόλω την κρίση του τμήματος ανακοπών ότι τα συγκρουόμενα σημεία ταυτίζονται. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών απέρριψε τα επιχειρήματα της εταιρίας Elleni Holding σχετικά με την έλλειψη επαρκούς αποδείξεως από την προσφεύγουσα της φήμης του προγενεστέρου σήματός της στην Ισπανία και δέχθηκε, όπως και το τμήμα ανακοπών, την ύπαρξη της φήμης αυτής για τις ακόλουθες υπηρεσίες της κλάσης 42: «υπηρεσίες συνδεόμενες με την προμήθεια τροφίμων και ποτών έτοιμων προς κατανάλωση· εστιατόρια· εστιατόρια αυτοεξυπηρέτησης, καντίνες, μπαρ, καφετέριες» (προσβαλλομένη απόφαση, σκέψη 31).
- 50 Το τμήμα προσφυγών θεώρησε δηλαδή ότι η προσφεύγουσα συγκέντρωνε δύο από τις τρεις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94. Θεώρησε όμως ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα ή αποδεικτικό στοιχείο ικανό να αποδείξει ότι η χρήση του αιτουμένου σήματος θα ισοδυναμούσε με οικειοποίηση της φήμης του προγενεστέρου σήματος ή θα την έβλαπτε (προσβαλλομένη απόφαση, σκέψη 47). Συναφώς, το τμήμα προσφυγών παρατήρησε ότι, αντίθετα με την κρίση της απόφαση του τμήματος ανακοπών, το μόνο στοιχείο που μπορεί επωφελώς να προβάλλει η προσφεύγουσα, δηλαδή η ύπαρξη απλής σχέσης μεταξύ των υπηρεσιών που αντιπροσωπεύουν τα συγκρουόμενα σήματα, δεν αρκούσε (προσβαλλομένη απόφαση, σκέψη 46). Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η ανακοπή της προσφεύγουσας ήταν απορριπτέα, δεδομένου ότι δεν συνέτρεχε καμία από τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94.
- 51 Συνεπώς, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι το τμήμα προσφυγών δεν διέγνωσε εν προκειμένω την ύπαρξη του κινδύνου να προσπορίσει η χρήση του αιτουμένου σήματος αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος ή να βλάψει τα στοιχεία αυτά, παρά την ταύτιση των συγκρουομένων σημείων και τη φήμη του προγενεστέρου σήματος.
- 52 Συνεπώς, για να εκτιμηθεί η νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης πρέπει να εξεταστεί αν υπήρχε εν προκειμένω τουλάχιστον το ένα από τα τρία είδη κινδύνου κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94. Στο πλαίσιο

της εξέτασης αυτής, πρέπει πρώτον να ερευνηθεί αν η προσφεύγουσα είχε επικαλεστεί ενώπιον των υπηρεσιών του ΓΕΕΑ, πέραν του συνδέσμου που φαίνεται υπάρχων μεταξύ των υπηρεσιών που αντιπροσωπεύουν τα δύο συγκρουόμενα σήματα, και άλλα στοιχεία ικανά να ληφθούν υπόψη από το τμήμα προσφυγών προς εκτίμηση των εν λόγω κινδύνων.

53 Με το δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα αναφέρεται, σ' αυτό το πλαίσιο, στη σημαντική διαφημιστική δραστηριότητα που ανέπτυξε για την προώθηση των υπηρεσιών και τη διάδοση και την παγίωση του προγενεστέρου σήματός της. Πρέπει να σημειωθεί όμως ότι το στοιχείο αυτό δεν είναι λυσιτελές παρά μόνο για την απόδειξη της φήμης του προγενεστέρου σήματος την οποία δέχθηκε η προσβαλλομένη απόφαση. Αντιστρόφως, αυτή η διαφημιστική προσπάθεια δεν μπορεί από μόνη της να αποδείξει την ύπαρξη του κινδύνου να προσπορίσει η χρήση του αιτουμένου σήματος αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος ή να βλάψει τα στοιχεία αυτά κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94, και συνεπώς δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω.

54 Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης το γεγονός ότι το ισπανικό κοινό αναγνωρίζει το προγενέστερο σήμα ως σήμα «περιωπής και ποιότητας». Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα παραθέτει, στο ίδιο πλαίσιο, απόσπασμα από τις παρατηρήσεις της της 11ης Φεβρουαρίου 2000, ενώπιον του τμήματος ανακοπών όπου αναφέρεται σε συστηματική διαφήμιση του προγενεστέρου σήματος «που συσχετίζεται με την παγιωμένη ποιότητα των εν λόγω αγαθών και υπηρεσιών». Με τις ίδιες παρατηρήσεις, η προσφεύγουσα κάνει λόγω επίσης για «αποδεικτικά στοιχεία της περιωπής και της φήμης» (evidence of the prestige and reputation) του προγενεστέρου σήματός της.

55 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι με τις παρατηρήσεις της η προσφεύγουσα περιγράφει τα εστιατόρια VIPS ως καταστήματα που χαρακτηρίζονται από παρατεταμένο ωράριο λειτουργίας (από το πρωί μέχρι τις 3 το πρωί) που είναι ανοικτά ολόκληρη την εβδομάδα, Κυριακές και αργίες, με κουζίνα που λειτουργεί σχεδόν συνεχώς βάσει καταλόγου που είναι κοινός σε όλα τα εστιατόρια. Περιέλαβε επιπλέον διάφορα αποσπάσματα άρθρων από τον Τύπο ή από βιβλία, από τα οποία προκύπτει ότι το ισπανικό κοινό θεωρεί τα VIPS ως χώρους όπου επικρατεί ατμόσφαιρα άνεσης χωρίς τυπικότητες, που είναι ιδιαίτερα ελκυστική για τη νεολαία, όπου μπορεί κανείς να γευματίσει και να ψωνίσει οποιαδήποτε ώρα.

56 Επιπλέον, τα εστιατόρια VIPS μνημονεύονται μεταξύ άλλων γνωστών αλυσίδων ταχυεστιατορίων ή σε αντιδιαστολή με τα εστιατόρια ποιότητας ιδίως στα ακόλουθα αποσπάσματα:

— «Βαδίζοντας από το Moncloa έως την Plaza de España, συναντούμε τα McDonald's, VIPS και Pan's & Company»·

— «Για τους διακεκριμένους καλεσμένους είχε επιμελώς επιλεγεί ένα εστιατόριο ποιότητας, πλην όμως ο Willy Banks και ο Al Oerter ήθελαν μόνο hamburgers. Πάει ήδη αρκετός καιρός αλλά τα πράγματα δεν έχουν αλλάξει. Πέρυσι, ο Maurice Greene γιόρτασε το παγκόσμιο ρεκόρ του με έξοδο για hamburgers τη μία το πρωί στο VIPS [...]»·

— «Όσο για εστιατόρια, υπάρχει ένα VIPS και ένα Burger King».

57 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι ναι μεν ορισμένες αλυσίδες ταχυεστιατορίων έχουν αναμφισβήτητη φήμη, πλην όμως δεν προβάλλουν, κατ' αρχήν και εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη απόδειξη, την εικόνα ιδιαίτερης περιωπής ή υψηλής ποιότητας, ο δε τομέας των ταχυεστιατορίων συνδέεται μάλλον με άλλα χαρακτηριστικά όπως η ταχύτητα, η διαθεσιμότητα και σε κάποιο βαθμό η νεολαία, δεδομένου ότι πολλοί νέοι συχνάζουν σε τέτοιου είδους εστιατόρια.

58 Λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων αυτών, οι αόριστες και αστήρικτες αναφορές που διατύπωσε η προσφεύγουσα με τις παρατηρήσεις της ενώπιον του τμήματος ανακοπών στην «περιωπή και τη φήμη» ή στην «αναγνωρισμένη ποιότητα» των προϊόντων και των υπηρεσιών που προσφέρονται στα εστιατόρια VIPS δεν

συνιστούν επίκληση εικόνας περιωπής ή ιδιαίτερα υψηλής ποιότητας που φέρεται συνδεδεμένη με το προγενέστερο σήμα της VIPS. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα συγχέει, τόσο στις ενώπιον του ΓΕΕΑ παρατηρήσεις της όσο και στο δικόγραφο της προσφυγής, την έννοια της φήμης ενός σήματος με την ενδεχόμενη περιωπή ή τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Δεν μπορεί όμως να θεωρηθεί ότι κάθε φημισμένο σήμα προβάλλει, λόγω της φήμης του και μόνο, μια εικόνα περιωπής ή ανώτερης ποιότητας. Επομένως, ορθώς η προσβαλλομένη απόφαση δεν έλαβε υπόψη την περιωπή που φέρεται συνδεδεμένη με το προγενέστερο σήμα.

- 59 Αν η αναφορά που κάνει η προσφεύγουσα με την προσφυγή της στην ιδιαίτερη περιωπή του προγενεστέρου σήματός της πρέπει να νοηθεί ως επίκληση, για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, αυτού του πραγματικού στοιχείου, υπενθυμίζεται ότι η ασκουμένη ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή σκοπεί τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-237/01, Alcon κατά ΓΕΕΑ — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), Συλλογή 2003, σ. II-411, σκέψη 61· της 6ης Μαρτίου 2003, T-128/01, DaimlerChrysler κατά ΓΕΕΑ (Calandre), Συλλογή 2003, σ. II-701, σκέψη 18, και της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 67]. Ο έλεγχος αυτός πρέπει να γίνεται εντός του πραγματικού και νομικού πλαισίου της διαφοράς όπως έφθασε ενώπιον του τμήματος προσφυγών [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Μαρτίου 2003, T-194/01, Unilever κατά ΓΕΕΑ (Tablette ovoïde), Συλλογή 2003, σ. II-383, σκέψη 16· της 22ας Οκτωβρίου 2003, T-311/01, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 70]. Συνεπώς, το νέο αυτό πραγματικό στοιχείο πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, εφόσον η εξέτασή του από το Πρωτοδικείο θα εξερχόταν από το πραγματικό πλαίσιο της προσβαλλομένης απόφασης [βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση Starix, όπ.π., σκέψη 73, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 2004, T-66/03, «Drie Mollen sinds 1818» κατά ΓΕΕΑ — Nabeiro Silveria (Galáxia), Συλλογή 2004, σ. II-1765, σκέψεις 46 και 47].

- 60 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εταιρία Elleni Holding δεν προσκόμισε απόδειξη ως προς την ύπαρξη εύλογης αιτίας για τη χρήση του αιτουμένου σήματος. Συναφώς, πρέπει όμως να σημειωθεί ότι η εξέταση της υπάρξεως ενός τουλάχιστον από τα τρία είδη κινδύνου που αφορά η τρίτη και τελευταία προϋπόθεση εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 πρέπει λογικά να προηγείται της εκτιμήσεως ενδεχόμενης «εύλογης αιτίας». Αν προκύψει ότι δεν υπάρχει κανένα από αυτά τα είδη κινδύνου, δεν μπορεί να εμποδιστεί η καταχώρηση και η χρήση του αιτουμένου σήματος, διότι στην περίπτωση αυτή δεν ασκεί επιρροή η ύπαρξη ή η απουσία εύλογης αιτίας για τη χρήση του.

- 61 Από τις προηγηθείσες σκέψεις προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε με την προσβαλλομένη απόφαση ότι το μόνο λυσιτελές στοιχείο που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα για να στηρίξει τον σχετικό λόγο απαραδέκτου κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 ήταν η σχέση μεταξύ των υπηρεσιών που αντιπροσωπεύουν τα δύο συγκρουόμενα σήματα. Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί αν ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το στοιχείο αυτό δεν αρκούσε για να αποδείξει την ύπαρξη ενός τουλάχιστον από τα τρία είδη κινδύνου που περιγράφονται ανωτέρω και στα οποία αναφέρεται η διάταξη αυτή.
- 62 Όσον αφορά, πρώτον, τον κίνδυνο να βλάψει η χρήση του αιτουμένου σήματος τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενεστέρου σήματος, με άλλα λόγια τον κίνδυνο «απαξίωσης» και «σταδιακής φαλκίδευσης» του σήματος αυτού όπως διευκρινίζεται στις σκέψεις 37 και 38 ανωτέρω, πρέπει να σημειωθεί ότι ο όρος «VIPS» είναι ο πληθυντικός στην αγγλική γλώσσα της σύντμησης VIP (στα αγγλικά «Very Important Person», δηλαδή «Πολύ σπουδαίο πρόσωπο»), που χρησιμοποιείται ευρέως και συχνά, τόσο σε διεθνές όσο και σε εθνικό επίπεδο, για να χαρακτηρίσει τις διάσημες προσωπικότητες. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο κίνδυνος ζημίας του διακριτικού χαρακτήρα του προγενεστέρου σήματος από τη χρήση του αιτουμένου σήματος φαίνεται περιορισμένος.
- 63 Ο κίνδυνος αυτός παρίσταται εξάλλου λιγότερο πιθανός εν προκειμένω καθόσον το αιτούμενο σήμα καλύπτει υπηρεσίες «προγραμματισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών προοριζομένων για ξενοδοχεία, εστιατόρια (γεύματα), καφέ-εστιατόρια» οι οποίες προορίζονται για ειδικό και κατ' ανάγκη πιο περιορισμένο κοινό, δηλαδή τους ιδιοκτήτες τέτοιων καταστημάτων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ότι το αιτούμενο σήμα, αν γίνει δεκτό προς καταχώρηση, μάλλον δεν θα γίνει γνωστό με τη χρήση του παρά μόνο σ' αυτό το σχετικά περιορισμένο κοινό, πράγμα που μειώνει οπωσδήποτε τον κίνδυνο απαξίωσης ή σταδιακής φαλκίδευσης του προγενεστέρου σήματος διά της διασκέδασης των στοιχείων ταυτότητάς του και της επιρροής του στα κοινά.
- 64 Αυτά δεν τίθενται εν αμφιβόλω από τη σχέση που φέρεται να υπάρχει μεταξύ των υπηρεσιών που υποδεικνύουν τα δύο συγκρουόμενα σήματα, την οποία επικαλείται

η προσφεύγουσα. Πράγματι, όπως ορθά έκρινε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 46 της προσβαλλομένης απόφασης, η εν λόγω σχέση δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο αυτό, διότι η απαξίωση ενός φημισμένου σήματος δεν εξαρτάται από την ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών που υποδεικνύει το σήμα αυτό με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που καλύπτει το αιτούμενο σήμα.

65 Συνεπώς, η προσβαλλομένη απόφαση ορθώς διαπιστώνει ότι δεν υπάρχει κίνδυνος απαξίωσης του διακριτικού χαρακτήρα του προγενεστέρου σήματος με τη χρήση του αιτουμένου σήματος.

66 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί ο κίνδυνος ζημίας που θα μπορούσε να προξενήσει στη φήμη του προγενεστέρου σήματος η χρήση του αιτουμένου σήματος. Όπως αναφέρεται στη σκέψη 39 ανωτέρω, πρόκειται για τον κίνδυνο, λόγω της σύνδεσης του φημισμένου προγενεστέρου σήματος με προϊόντα ή υπηρεσίες που καλύπτει το παανομοιότυπο ή παρόμοιο αιτούμενο σήμα, να υποβαθμιστεί ή να χάσει την αίγλη του το προγενέστερο σήμα, διότι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που καλύπτει το αιτούμενο σήμα έχουν κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, ικανό να επηρεάσει αρνητικά την εικόνα του προγενεστέρου σήματος.

67 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι οι υπηρεσίες που καλύπτει το αιτούμενο σήμα δεν παρουσιάζουν κανένα χαρακτηριστικό ή ιδιότητα ικανά να στηρίξουν την πιθανότητα τέτοιας ζημίας εις βάρος του προγενεστέρου σήματος. Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, ουδέ καν επικαλέστηκε τέτοιο χαρακτηριστικό ή ιδιότητα. Η ύπαρξη και μόνο σχέσεως μεταξύ των υπηρεσιών που υποδεικνύουν τα συγκρουόμενα σήματα δεν είναι ούτε επαρκής ούτε καθοριστική. Βεβαίως, η ύπαρξη τέτοιας σχέσης ενισχύει την πιθανότητα ότι το κοινό που θα συναντήσει το αιτούμενο σήμα θα σκεφθεί επίσης και το προγενέστερο σήμα. Ωστόσο, το στοιχείο αυτό δεν αρκεί αφ' εαυτού για να μειώσει τη δύναμη έλξεως του προγενεστέρου σήματος. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα δεν μπορεί να προκύψει παρά μόνο αν αποδεικνύεται ότι οι υπηρεσίες που καλύπτει το αιτούμενο σήμα εμφανίζουν χαρακτηριστικά ή ιδιότητες που θα μπορούσαν να βλάψουν τη φήμη του προγενεστέρου σήματος. Εν προκειμένω όμως δεν προσκομίστηκε τέτοια απόδειξη.

- 68 Κατά συνέπεια, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν υπάρχει κίνδυνος ζημίας του προγενεστέρου σήματος.
- 69 Τέλος, πρέπει να εκτιμηθεί ο κίνδυνος να προσπορίσει η χρήση του αιτουμένου σήματος αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος. Όπως σημειώνεται στη σκέψη 40 έως 42 ανωτέρω, ο κίνδυνος αυτός διακρίνεται από τον κίνδυνο συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 εφόσον, στην περίπτωση του υπό εξέταση κινδύνου κατά την έννοια της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου, το κοινό δεν θα συγχύσει κατ' ανάγκη τα συγκρουόμενα σήματα.
- 70 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι το επιχείρημα ότι το κοινό που αφορά το αιτούμενο σήμα θα έτεινε να προμηθευτεί το λογισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών που αντιπροσωπεύει το σήμα αυτό, θεωρώντας ότι προέρχεται από τα γνωστά εστιατόρια VIPS ή ότι χρησιμοποιείται από αυτά, εντάσσεται στο πλαίσιο της εκτιμήσεως ενδεχομένου κινδύνου συγχύσεως που συνιστά τον σχετικό λόγο απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και όχι αυτόν της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου. Ο κίνδυνος συγχύσεως προβλήθηκε πράγματι από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο της ανακοπής, πλην όμως δεν έγινε δεκτός από το τμήμα ανακοπών και δεν επανεξετάστηκε με την προσβαλλομένη απόφαση, πράγμα που η προσφεύγουσα επικρίνει με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως ο οποίος εξετάζεται κατωτέρω.
- 71 Αντιστρόφως, ο κίνδυνος αντλήσεως αθεμίτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος μπορεί να προκύψει μόνον αν το οικείο κοινό, χωρίς να συγχέει την προέλευση των υπηρεσιών που υποδεικνύουν τα συγκρουόμενα σήματα, έννοιωθε ιδιαίτερη έλξη για το λογισμικό της εταιρίας Elleni Holding απλώς και μόνον επειδή καλύπτεται από σήμα πανομοιότυπο με το φημισμένο προγενέστερο σήμα VIPS.
- 72 Εν προκειμένω όμως, δεν υφίσταται κανένα στοιχείο ικανό να αποδείξει τον κίνδυνο που περιγράφεται στην προηγούμενη σκέψη. Όπως ορθά έκρινε το τμήμα

προσφυγών, η σχέση μεταξύ των υπηρεσιών που υποδεικνύουν τα συγκρουόμενα σήματα δεν αρκεί αφ' εαυτής. Πράγματι, για να αποδειχθεί ότι η χρήση του αιτουμένου σήματος θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος, τη στιγμή που δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως ως προς την εμπορική προέλευση των εν λόγω υπηρεσιών, απαιτείται η απόδειξη σχέσεως του αιτουμένου σήματος με τις θετικές ιδιότητες του πανομοιότυπου προγενεστέρου σήματος, που θα μπορούσαν να οδηγούσαν σε πρόδηλη εκμετάλλευση ή παρασιτισμό από την πλευρά του αιτουμένου σήματος.

73 Δεδομένου όμως ότι η προσφεύγουσα δεν εξέθεσε ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του προγενεστέρου σήματός της ή τον τρόπο κατά τον οποίο τα χαρακτηριστικά αυτά θα μπορούσαν να διευκολύνουν την εμπορία των υπηρεσιών που καλύπτει το αιτούμενο σήμα, τα χαρακτηριστικά που συνδέονται συνήθως με ένα φημισμένο σήμα αλυσίδας ταχυεστιατορίων, που μνημονεύονται στη σκέψη 57 ανωτέρω, δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι είναι καθ' εαυτά ικανά να προσπορίσουν όφελος σε υπηρεσίες προγραμματισμού ηλεκτρονικών υπολογιστών, ακόμη και αν αυτές προορίζονται για ξενοδοχεία ή εστιατόρια.

74 Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο καθόσον οι υπηρεσίες που καλύπτει το αιτούμενο σήμα αντιπροσωπεύουν σημαντική επένδυση για τους ιδιοκτήτες ξενοδοχείων, εστιατορίων και λοιπών καταστημάτων αυτού του είδους για τα οποία προορίζονται. Πράγματι, φαίνεται απίθανο η ταυτότητα του σήματος που αντιπροσωπεύει τις υπηρεσίες αυτές με φημισμένο προγενέστερο σήμα να ασκήσει καθ' εαυτή σημαντική επιρροή στην επιλογή του περιορισμένου αυτού και σχετικά ειδικευμένου κοινού για το ένα ή το άλλο λογισμικό που διατίθενται στην αγορά. Είναι πολύ πιο πιθανό ότι η επιλογή αυτή θα γίνει βάσει άλλων ουσιαστικότερων και καθοριστικών στοιχείων, όπως είναι το κόστος κάθε διατιθέμενου λογισμικού, η αποτελεσματικότητά του ή οι πληροφορικές ικανότητές του.

75 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ορθώς η προσβαλλομένη απόφαση απέκλεισε επίσης τον κίνδυνο να προσπορίσει η χρήση του αιτουμένου σήματος αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος.

- 76 Σημειωτέον εξάλλου, σχετικά με τα τρία είδη κινδύνου που αναλύθηκαν ανωτέρω, ότι η προσφεύγουσα δέχεται με τις παρατηρήσεις της (βλ. σκέψη 21 ανωτέρω) ότι η σχέση που επικαλείται μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες υποδεικνύουν τα δύο συγκρουόμενα σήματα απλώς «επαληθεύει» την ύπαρξη κινδύνου κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94. Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει δηλαδή ότι ο κίνδυνος αυτός πρέπει να αποδειχθεί βάσει άλλων στοιχείων και απλώς επιρρωννύεται ή ενισχύεται από τη σχέση μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών. Ωστόσο, όπως προαναφέρθηκε, εν προκειμένω δεν υπάρχουν καθόλου τέτοια άλλα στοιχεία.
- 77 Εξάλλου, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει ούτε το επιχείρημα που αντλεί η προσφεύγουσα από τα άρθρα 61 επ. του κανονισμού 40/94 και από την απόφαση *BABY-DRY*, όπ.π. σκέψη 22 (σκέψη 43). Αφενός, με την απόφαση αυτή το Πρωτοδικείο έκρινε ότι από τις διατάξεις των άρθρων 61 και 62 του κανονισμού 40/94, καθώς και από τη γενική οικονομία του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να περιοριστεί στο να απορρίψει τα νέα επιχειρήματα του προσφεύγοντος διαδίκου που προβλήθηκαν για πρώτη φορά με την προσφυγή, με τη μόνη αιτιολογία ότι αυτά δεν είχαν αναπτυχθεί ενώπιον του πρωτοβάθμιου οργάνου, αλλά όφειλε να αποφανθεί επί της ουσίας του ζητήματος αυτού είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο πρωτοβάθμιο όργανο. Εν προκειμένω όμως η προσφεύγουσα, η οποία κατά τα λοιπά δεν είναι ο διάδικος που άσκησε την προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών, δεν ισχυρίζεται καν ότι προέβαλε νέα επιχειρήματα ενώπιον του τμήματος αυτού και ότι αυτό αρνήθηκε να τα λάβει υπόψη.
- 78 Αφετέρου, το άρθρο 61, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι, «κατά την εξέταση της προσφυγής, το τμήμα προσφυγών καλεί τους διαδίκους, όποτε είναι αναγκαίο και εντός προθεσμίας που τους τάσσει, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους για τις κοινοποιήσεις που τους έχει απευθύνει ή για τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τους λοιπούς διαδίκους». Αντίθετα με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η διάταξη αυτή δεν επιβάλλει στο τμήμα προσφυγών την υποχρέωση να καλεί τους διαδίκους να συμπληρώνουν τις παρατηρήσεις και τα έγγραφα που υποβάλλουν ενώπιόν του.

79 Τέλος, όσον αφορά τις αποφάσεις των οργάνων του ΓΕΕΑ σε άλλες υποθέσεις τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα, διευκρινίζεται ότι ναι μεν δεν αποκλείεται να επικαλούνται οι διάδικοι τέτοιες αποφάσεις απλώς και μόνο για να παράσχουν στο Πρωτοδικείο κάποια πηγή εμπνεύσεως για την ερμηνεία που θα δώσει στις κρίσιμες διατάξεις [βλ., κατ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2005, T-123/04, Cargo Partner κατά ΓΕΕΑ (CARGO PARTNER), Συλλογή 2005, σ. II-3979, σκέψη 68, και της 24ης Νοεμβρίου 2005, T-346/04, Sadas κατά ΓΕΕΑ — LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE) δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 20], πλην όμως η εκτίμηση της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να γίνεται αποκλειστικά βάσει του κανονισμού 40/94 όπως τον ερμηνεύει ο κοινοτικός δικαστής, οπότε η παράβαση και μόνον από μια απόφαση τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της πρακτικής που ακολουθούν τα όργανα του Γραφείου για την έκδοση αποφάσεων δεν συνιστά λόγο ικανό να δικαιολογήσει την ακύρωση της απόφασης αυτής (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, C-37/03 P, BioID κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2005, σ. I-7975, σκέψη 47· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2002, T-130/01, Sykes Enterprises κατά ΓΕΕΑ (REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS), Συλλογή 2002, σ. II-5179, σκέψη 31· BUDMEN, όπ.π. σκέψη 59, σκέψη 61, και της 22ας Ιουνίου 2005, T-19/04, Metso Paper Automation κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), Συλλογή 2005, σ. II-2383, σκέψη 39].

80 Βάσει των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της αρχής του μη αφείναι αίτημα αδίκαστον του άρθρου 74 του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

81 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της και παραβίασε την αρχή του μη αφείναι αίτημα αδίκαστον του άρθρου

74 του κανονισμού 40/94, αρνούμενο να εξετάσει τα επιχειρήματά της σχετικά με την εφαρμογή εν προκειμένω του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του εν λόγω κανονισμού, τα οποία προέβαλε με τις παρατηρήσεις της επί της προσφυγής της εταιρίας Elleni Holding.

82 Κατά την προσφεύγουσα, στις κατ' αντιμωλία διαδικασίες ενώπιον του ΓΕΕΑ το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών περιορίζεται, βάσει του άρθρου 74 του κανονισμού 40/94, από το δικόγραφο της προσφυγής και τους ισχυρισμούς των διαδίκων. Εν προκειμένω όμως, από το δικόγραφο της προσφυγής που κατέθεσε η εταιρία Elleni Holding προκύπτει ότι η προσφυγή στρεφόταν κατά του συνόλου της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Επιπλέον, με τις παρατηρήσεις της ενώπιον του τμήματος προσφυγών, η προσφεύγουσα αμφισβήτησε την άρνηση του τμήματος ανακοπών να εφαρμόσει το άρθρο 8, παράγραφος 1, σημείο β', του κανονισμού 40/94 σχετικά με τις υπηρεσίες της κλάσης 42, αλλά δεν προέβαλε ισχυρισμούς σχετικά με την απόρριψη της ανακοπής της για τις κλάσεις 9 και 35.

83 Συνεπώς, το αντικείμενο της προσφυγής συνίστατο στην εξέταση της εφαρμογής, επί της ανακοπής της προσφεύγουσας, του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β' και 5, του κανονισμού 40/94 όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 42. Η ενδεχόμενη πλάνη της εταιρίας Elleni Holding που δεν περιόρισε την προσφυγή της ενώπιον του τμήματος προσφυγών μόνο στο τμήμα της απόφασης του τμήματος ανακοπών, που ήταν δυσμενές για αυτήν, δεν μπορεί να διορθωθεί αυτεπαγγέλτως από το τμήμα προσφυγών. Αν το τμήμα αυτό είχε αμφιβολίες ως προς αυτό το σημείο, όφειλε να ζητήσει διευκρινίσεις από τον διάδικο που άσκησε την προσφυγή, σύμφωνα με τον κανόνα 49 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1).

84 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η άποψή της επιρρωννύεται από την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 23ης Ιανουαρίου 2001 (υπόθεση

R 158/2000-3), που μνημονεύεται στη σκέψη 23 της προσβαλλομένης απόφασης, καθώς και από την απόφαση του ίδιου τμήματος της 3ης Ιουλίου 2000 (υπόθεση R 198/1999-3), με τις οποίες κρίθηκε ότι οι παρατηρήσεις του καθού μπορούν να έχουν ως αποτέλεσμα να διευρύνουν το αντικείμενο της διαφοράς εφόσον το δέχεται ο διάδικος που άσκησε την προσφυγή.

85 Προκαταρκτικώς, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι, με τις παρατηρήσεις της επί της προσφυγής της εταιρίας Elleni Holding ενώπιον του τμήματος προσφυγών, η προσφεύγουσα ζήτησε την απόρριψη της προσφυγής και την επικύρωση της αρνήσεως καταχωρήσεως του αιτουμένου σήματος. Προς στήριξη του αιτήματος αυτού, η προσφεύγουσα προέβαλε επιχειρήματα με σκοπό αφενός να αντικρούσει τα επιχειρήματα της εταιρίας Elleni Holding όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 και αφετέρου να ισχυριστεί ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού έπρεπε να εφαρμοστεί στην υπόθεση αυτή.

86 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι δεν υπάρχει καμιά διάταξη που να δίνει τη δυνατότητα στον έτερο διάδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών να προβάλει αυτοτελή αιτήματα ή ισχυρισμούς με τις παρατηρήσεις του επί της προσφυγής. Ελλείψει τέτοιας διάταξης, το τμήμα προσφυγών έκρινε εν προκειμένω ότι ο διάδικος, τα αιτήματα του οποίου δεν έγιναν εξ ολοκλήρου δεκτά από πρωτοβάθμιο όργανο του ΓΕΕΑ, οφείλει, για να προσβάλει το τμήμα της απόφασης που τον βλάπτει, να ασκήσει χωριστή προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

87 Κατά το ΓΕΕΑ, αυτή η κατάσταση πραγμάτων διαφέρει αυτής που ισχύει ενώπιον του Πρωτοδικείου, δεδομένου ότι, κατά το άρθρο 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, οι διάδικοι στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών εκτός του προσφεύγοντος μπορούν ενώπιον του Πρωτοδικείου να διατυπώσουν αίτημα μεταρρυθμίσεως ή ακυρώσεως της απόφασης του τμήματος προσφυγών ως προς ζήτημα στο οποίο δεν αναφέρεται η προσφυγή και να προβάλουν ισχυρισμούς που δεν έχουν προβληθεί με την προσφυγή. Το ΓΕΕΑ

αναφέρει επίσης ως παράδειγμα ορισμένες διατάξεις του ισπανικού δικαίου έχουσες αποτέλεσμα παρόμοιο του άρθρου 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας. Επισημαίνει όμως ότι τα τμήματα προσφυγών του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, για το οποίο ισχύει ρύθμιση παρόμοια με τον κανονισμό 40/94, ακολουθούν πρακτική ανάλογη με της προσβαλλομένης απόφασης.

- ⁸⁸ Το ΓΕΕΑ προβάλλει τα ακόλουθα σημεία ανάλυσης όσον αφορά τη στάση που τηρεί το τμήμα προσφυγών: πρώτον αναφέρεται στο άρθρο 58 του κανονισμού 40/94, κατά το οποίο κάθε διάδικος σε διαδικασία που οδήγησε σε απόφαση μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά το μέρος που η απόφαση αυτή δεν τον δικαιώνει. Κατά το ΓΕΕΑ, λαμβανομένης υπόψη της διάταξης αυτής, είναι δυνατόν να ανακύψουν εν προκειμένω αμφιβολίες ως προς το παραδεκτό της προσφυγής που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών εφόσον η απόφαση αυτή τη δικαίωσε. Αν η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να ασκήσει παραδεκτώς χωριστή προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, η στάση που τήρησε το τμήμα προσφυγών θα μπορούσε να προσβάλει τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας, εφόσον η απόφαση του τμήματος ανακοπών που δικαίωσε την προσφεύγουσα ακυρώθηκε, χωρίς το τμήμα προσφυγών να αποφανθεί επί άλλου ζητήματος το οποίο απορρίφθηκε τελεσίδικα από το τμήμα ανακοπών.
- ⁸⁹ Κατά τα λοιπά, θα ήταν υπερβολικό να θεωρηθεί ότι ο διάδικος του οποίου τα αιτήματα έγιναν δεκτά πρέπει οπωσδήποτε να ασκήσει προσφυγή κατά της απορρίψεως ενός των επιχειρημάτων του αποκλειστικά και μόνο για να προστατευθεί από τον υποθετικό κίνδυνο να ασκήσει προσφυγή ο έτερος διάδικος του οποίου τα αιτήματα απορρίφθηκαν.
- ⁹⁰ Δεύτερον, το ΓΕΕΑ φρονεί ότι, με τις παρατηρήσεις της ενώπιον του τμήματος προσφυγών, η προσφεύγουσα δεν είχε σκοπό να ασκήσει προσφυγή με διαφορετικό αντικείμενο, αλλά μόνο να αντισταχθεί στα αιτήματα της εταιρίας Elleni Holding ενώπιον του οργάνου αυτού, προκειμένου να μειώσει τον κίνδυνο ακυρώσεως της απόφασης του τμήματος ανακοπών. Συνεπώς, η εξέταση του επιχειρήματος της προσφεύγουσας περί παραβάσεως του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 δεν θα μπορούσε να καταλήξει σε *reformatio in pejus* της απόφασης του τμήματος ανακοπών.

- 91 Τρίτον, το ΓΕΕΑ φρονεί ότι πρέπει να αναλυθεί η στάση που τήρησε το τμήμα προσφυγών ως προς το μεταβιβαστικό αποτέλεσμα της προσφυγής, που προβλέπει το άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, καθώς και ως προς την αρχή του μη αφεΐναι αίτημα αδίκαστον του άρθρου 74, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.
- 92 Τέταρτον, το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι, σε κάθε δικαστικό σύστημα, οι αρμοδιότητες του ανωτέρου οργάνου είναι πιο περιορισμένες από τις αρμοδιότητες του κατωτέρου οργάνου, η νομιμότητα των αποφάσεων του οποίου ελέγχεται. Η στάση που τήρησε το τμήμα προσφυγών εν προκειμένω, εξεταζόμενη υπό το φως των διατάξεων του άρθρου 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, συνεπάγεται ότι το Πρωτοδικείο έχει αρμοδιότητες όσον αφορά την οριοθέτηση του αντικειμένου της διαφοράς μεγαλύτερες από τις αρμοδιότητες του τμήματος προσφυγών, πράγμα που κατά το ΓΕΕΑ είναι τουλάχιστον περίεργο.
- 93 Κατά συνέπεια, το ΓΕΕΑ δηλώνει ότι επαφίεται στην κρίση του Πρωτοδικείου όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα και φρονεί ότι, αν το Πρωτοδικείο δεχθεί τον λόγο αυτό, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί ενώπιον του τμήματος προσφυγών προκειμένου να αποφανθεί επί της εφαρμογής του σχετικού λόγου απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 94 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει προκαταρκτικώς ότι, ναι μεν το ΓΕΕΑ δεν έχει την απαιτούμενη ενεργητική νομιμοποίηση για να ασκήσει προσφυγή κατά αποφάσεως ενός τμήματος προσφυγών, πλην όμως, αντιστρόφως, δεν είναι δυνατόν να οφείλει να υπερασπίζεται εκ συστήματος κάθε προσβαλλόμενη απόφαση ενός τμήματος προσφυγών ή να ζητεί υποχρεωτικά την απόρριψη κάθε προσφυγής που στρέφεται κατά μιας τέτοιας αποφάσεως και μπορεί ιδίως να επαφίεται στην κρίση του

Πρωτοδικείου προβάλλοντας όλα τα επιχειρήματα που θεωρεί κατάλληλα να διαφωτίσουν το Πρωτοδικείο [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2004, T-107/02, GE Betz κατά ΓΕΕΑ — Atofina Chemicals (BIOMATE), Συλλογή 2004, σ. II-1845, σκέψεις 34 και 36 της 25ης Οκτωβρίου 2005, T-379/03, Peek & Cloppenburg κατά ΓΕΕΑ (Cloppenburg), Συλλογή 2005, σ. II-4633, σκέψη 22, και της 1ης Φεβρουαρίου 2006, T-466/04 και T-467/04, Dami κατά ΓΕΕΑ — Stilton Cheese Makers (GERONIMO STILTON), Συλλογή 2006, σ. II-183, σκέψεις 30 και 31].

- 95 Σημειωτέον, εν συνεχεία, ότι η προσφεύγουσα, προβάλλοντας στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνάς της και παραβίαση της αρχής η προσφεύγουσα αμφισβητεί στην πραγματικότητα τη νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών δεν εξέτασε τον λόγο απαραδέκτου της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως, πράγμα που όφειλε να πράξει λόγω του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της προσφυγής. Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί αν η στάση που τήρησε το τμήμα προσφυγών συνάδει προς τις υποχρεώσεις που υπέχει αυτό κατά την εξέταση της απόφασης του τμήματος ανακοπών που αποτελεί το αντικείμενο της ενώπιόν του ασκουμένης προσφυγής.
- 96 Υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 56 προκύπτει συναφώς ότι, κατόπιν της εξετάσεως της προσφυγής επί της ουσίας, το τμήμα προσφυγών αποφαίνεται επί της προσφυγής και μπορεί, κατ' αυτόν τον τρόπο, να «ασκήσει τις αρμοδιότητες του τμήματος που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση», ήτοι, στην υπό κρίση υπόθεση, να αποφανθεί επί της ανακοπής, απορρίπτοντάς την ή κηρύσσοντάς τη βάσιμη και επιβεβαιώνοντας ή ακυρώνοντας, κατ' επέκταση, την επίμαχη απόφαση. Επομένως, από το άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών, για να αποφανθεί επί της προσφυγής, καλείται να προβεί σε νέα πλήρη εξέταση της ουσίας της ανακοπής, τόσο από νομικής απόψεως όσο και ως προς τα πραγματικά περιστατικά.
- 97 Στην περίπτωση που το τμήμα προσφυγών κρίνει ότι ένας από τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου που προέβαλε ο ανακόπτων με την ανακοπή και τον οποίο δέχθηκε το τμήμα ανακοπών με την απόφασή του, δεν είναι βάσιμος, η νέα πλήρης

κατ' ουσίαν εξέταση της ανακοπής για την οποία γίνεται λόγος στην προηγούμενη σκέψη συνεπάγεται κατ' ανάγκη ότι το τμήμα προσφυγών οφείλει να εξετάσει επίσης, πριν ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών, αν η ανακοπή μπορεί ενδεχομένως να γίνει δεκτή βάσει άλλου σχετικού λόγου απαραδέκτου που προέβαλε ο ανακόπτων ενώπιον του τμήματος ανακοπών το οποίο όμως τον απέρριψε ή δεν τον εξέτασε.

98 Εξ αυτού έπεται ότι, εν προκειμένω, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών κατέληξε στην κρίση ότι το τμήμα ανακοπών κακώς δέχθηκε τον σχετικό λόγο απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 σχετικά με υπηρεσίες της κλάσης 42, όφειλε να επανεξετάσει πριν ακυρώσει την απόφαση του κατωτέρου οργάνου, τον άλλο σχετικό λόγο απαραδέκτου που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη της ανακοπής της, δηλαδή τον λόγο του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του αιτουμένου σήματος και του προγενεστέρου σήματος.

99 Αντίθετα με τη διαπίστωση που διατυπώνει η προσβαλλομένη απόφαση, ο προαναφερθείς έλεγχος του σχετικού λόγου απαραδέκτου του κινδύνου συγχύσεως από το τμήμα προσφυγών δεν θα είχε διευρύνει το αντικείμενο της προσφυγής εφόσον, η προσφυγή ενώπιον του τμήματος προσφυγών έχει ως αντικείμενο νέα πλήρη ουσιαστική εξέταση της ανακοπής από το τμήμα αυτό, τόσο κατά το νομικό μέρος όσο και κατά τα πραγματικά περιστατικά (βλ. σκέψη 96 ανωτέρω).

100 Εξάλλου η ίδια λύση ήταν εν προκειμένω επιβεβλημένη βάσει των ακολούθων θεωρήσεων. Από το άρθρο 8, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι οι σχετικοί λόγοι απαραδέκτου που προβλέπει το άρθρο αυτό οδηγούν όλοι ακριβώς στο ίδιο αποτέλεσμα δηλαδή στην απόρριψη της αίτησης καταχωρήσεως του σήματος. Συνεπώς, αρκεί να είναι βάσιμος ένας μόνο από τους διάφορους σχετικούς λόγους απαραδέκτου που προβάλλονται στο πλαίσιο της ανακοπής για να γίνει δεκτό το αίτημα του ανακόπτοντος περί καταχωρήσεως του σήματος. Υπό τις συνθήκες αυτές το τμήμα ανακοπών όταν καταλήγει στην κρίση ότι είναι βάσιμος ένας από τους λόγους απαραδέκτου που προβάλλει ο ανακόπτων μπορεί να περιορίσει την εξέταση της ανακοπής μόνο σ' αυτόν τον λόγο που αρκεί για να θεμελιώσει απόφαση δεχομένη την ανακοπή.

- 101 Βεβαίως, δεν αποκλείεται το τμήμα ανακοπών να αποφασίσει επίσης να εξετάσει και ενδεχομένως να απορρίψει και τους άλλους σχετικούς λόγους απαραδέκτου που προβάλλει ο ανακόπτων όπως έγινε εν προκειμένω. Ωστόσο, αυτό το μέρος της αιτιολογίας της απόφασής τους δεν συνιστά το αναγκαίο έρεισμα του διατακτικού που δέχεται την ανακοπή, το οποίο στηρίζεται επαρκώς κατά νόμο στον σχετικό λόγο απαραδέκτου που έγινε δεκτός. Μάλιστα δε μπορεί να γίνει λόγος για μερική απόρριψη της ανακοπής εφόσον γίνεται εξ ολοκλήρου δεκτό το αίτημα του ανακόπτοντος.
- 102 Στην περίπτωση αυτή δεν μπορεί εξάλλου να γίνει λόγος για συρροή χωριστών ανακοπών που ασκεί ο ανακόπτων, από τις οποίες ορισμένες απορρίφθηκαν από το τμήμα ανακοπών αφού έγινε δεκτή μια από αυτές. Η αντίληψη ότι κάθε σχετικός λόγος απαραδέκτου που προβάλλει ο ανακόπτων πρέπει να θεωρείται ως χωριστή ανακοπή αντιβαίνει στο γράμμα του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 που ορίζει ότι «μπορεί να ασκηθεί ανακοπή [...] για τον λόγο ότι το σήμα δεν θα πρέπει να γίνει δεκτό προς καταχώρηση δυνάμει του άρθρου 8 [...]». Επιπλέον, η οικονομία της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ επιβάλλει να μην πολλαπλασιάζονται χωρίς λόγο οι ανακοπές και συνεπώς αντίκειται και στην αντίληψη ότι η ανακοπή που στηρίζεται σε πλείονες σχετικούς λόγους απαραδέκτου αποτελεί στην πραγματικότητα δέσμη χωριστών ανακοπών.
- 103 Οι προεκτεθείσες θεωρήσεις επιβεβαιώνονται από το διατακτικό της απόφασης του τμήματος ανακοπών εν προκειμένω που αναφέρει απλώς στην παράγραφο 1 ότι όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσης 42 η ανακοπή γίνεται δεκτή χωρίς να κάνει λόγο για μερική απόρριψη της ανακοπής ή για απόρριψη άλλης ανακοπής σχετικά με την ίδια κλάση.
- 104 Υπό τις συνθήκες αυτές η εξέταση της ανακοπής της προσφεύγουσας δεν μπορούσε να τερματιστεί, όσον αφορά την κλάση 42, με την προσβαλλομένη απόφαση με την

οποία το τμήμα προσφυγών απλώς ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών. Η ακύρωση αυτή είχε ως αποτέλεσμα ότι η διαδικασία ανακοπής στο μέτρο που αφορά την εν λόγω κλάση κατέστη και πάλι εκκρεμής και έπρεπε να τερματιστεί με δεύτερη απόφαση που είτε θα απέρριπτε είτε θα δεχόταν την ανακοπή.

105 Σύμφωνα με το άρθρο 62, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, αυτή τη δεύτερη απόφαση έπρεπε να τη λάβει το ίδιο το τμήμα προσφυγών εκτός αν αυτό αποφάσιζε την αναπομπή της υπόθεσης στο τμήμα ανακοπών. Όπως όμως προαναφέρθηκε η αναπομπή αυτή θα ήταν χωρίς αμφιβολία περιττή εν προκειμένω δεδομένου ότι το τμήμα ανακοπών είχε ήδη αποφανθεί και ως προς τον σχετικό λόγο απαραδέκτου του κινδύνου συγχύσεως. Η στάση αυτή του τμήματος ανακοπών εξηγείται προφανώς από την επιθυμία αποφυγής, για λόγους οικονομίας της διαδικασίας, της αναπομπής της υπόθεσης ενώπιον του οργάνου αυτού από το τμήμα προσφυγών σε περίπτωση ακυρώσεως της απόφασής τους.

106 Η κρίση του τμήματος προσφυγών ότι δεν πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 δεν αρκούσε δηλαδή αφ' εαυτής για να στηρίξει την απόρριψη της ανακοπής για τις υπηρεσίες της κλάσεως 42. Για να προκύψει το αποτέλεσμα αυτό το τμήμα προσφυγών όφειλε να υιοθετήσει την εκτίμηση του τμήματος ανακοπών ως προς τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων πράγμα που προϋπέθετε αναγκαστικά την επανεξέταση του κινδύνου αυτού.

107 Όμως το τμήμα προσφυγών αφενός με την προσβαλλομένη απόφαση αρνήθηκε ρητά να εξετάσει τον σχετικό λόγο απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και συνεπώς δεν υιοθέτησε ή δεν επικύρωσε τη συλλογιστική του τμήματος ανακοπών σχετικά με τον λόγο αυτό. Αφετέρου, το διατακτικό της προσβαλλομένης απόφασης απλώς ακυρώνει την απόφαση του τμήματος ανακοπών και δεν αναφέρει ούτε την έκβαση της ανακοπής ούτε καν ότι η υπόθεση αναπέμπεται ενώπιον του τμήματος ανακοπών.

- 108 Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών, παραλείποντας να εξετάσει τον προαναφερθέντα σχετικό λόγο απαραδέκτου που προέβαλε εγκαίρως η προσφεύγουσα και επανέλαβε με τις παρατηρήσεις της επί της προσφυγής της εταιρίας Elleni Holding, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει στο πλαίσιο της εκδικάσεως της προσφυγής.
- 109 Με την προσβαλλομένη απόφαση το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε σε εσφαλμένη αφετηρία θεωρώντας ότι η εξέταση αυτή απαιτεί την άσκηση από την προσφεύγουσα χωριστής προσφυγής κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Εφόσον κατά το άρθρο 58 του κανονισμού 40/94, κάθε διάδικος σε διαδικασία για την οποία εκδόθηκε απόφαση μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά το μέρος που η απόφαση αυτή δεν τον δικαιώνει, η προσφεύγουσα δεν μπορούσε παραδεκτώς εν προκειμένω να ασκήσει προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών στο μέτρο που αφορούσε την καταχώρηση του αιτουμένου σήματος για τις υπηρεσίες της κλάσεως 42. Όπως διαπιστώθηκε στις σκέψεις 100 έως 102 ανωτέρω, η απόφαση αυτή που δέχθηκε την ανακοπή και απέρριψε την αίτηση καταχωρήσεως του σήματος για τις υπηρεσίες της κλάσεως αυτής, δικαίωσε πλήρως την προσφεύγουσα.
- 110 Υπό τις συνθήκες αυτές η απουσία που επισήμανε το ΓΕΕΑ μεταξύ των διατάξεων του κανονισμού 40/94, που αφορούν τις προσφυγές ενώπιον των τμημάτων προσφυγών διάταξης, ανάλογης με τη διάταξη του άρθρου 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας δεν ασκεί επιρροή εφόσον το τμήμα προσφυγών όφειλε υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης να εξετάσει τον άλλο σχετικό λόγο απαραδέκτου που προβλήθηκε ενώπιον του τμήματος ανακοπών αλλά απορρίφθηκε από αυτό ακόμα και αν δεν το είχε ζητήσει ρητά η ανακόπτουσα.
- 111 Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός. Συνεπώς η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί χωρίς το Πρωτοδικείο να υποκατασταθεί στο ΓΕΕΑ όσον αφορά την εκτίμηση του σχετικού λόγου ακυρώσεως του κινδύνου συγχύσεως στην οποία οφείλει να προβεί το ΓΕΕΑ.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ¹¹² Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπάρχει σχετικό αίτημα.
- ¹¹³ Εν προκειμένω πρέπει να σημειωθεί ότι ακόμα και αν το ΓΕΕΑ επαφέθηκε στην κρίση του Δικαστηρίου όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος έγινε δεκτός πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας δεδομένου ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε από τμήμα προσφυγών αυτού (βλ., κατ' αυτή την έννοια απόφαση BIOMATE, όπ.π. σκέψη 94, σκέψη 97).

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 1ης Απριλίου 2003 (υπόθεση R 1127/2000-3).**

- 2) Καταδικάζει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Βηλαράς

Dehousse

Šváby

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαρτίου 2007.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

M. Βηλαράς